

ΝΕΑ ΤΟΥ GÖRLITZ

Ἑλληνική

ἔκδοσις

ΑΡΙΘ. 340.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1/14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1917

Verantwortlicher Herausgeber: E. Glauber, Görlitz.
Übersetzt von Dionyssios Agapitos, z. Z. in Görlitz.
Druck und Verlag der Aktien-Gesellschaft Görlitzer
Nachrichten und Anzeiger, Görlitz, Demianiplatz 23/24.

Ἱπεύθυνος ἐκδότης: Αἰμίλιος Γαλάουπερ.
Μεταφραστὴς: Διονύσιος Π. Ἀγαπητός, διαμένων ἐν Γκέρλιτς.
Ἐκτύποις καὶ ἔκδοσις ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Γκέρλιτσερ Νάχτριχ-
τεν οὐντ Ἀνσάαγκερ, πλατεῖα Ντεμιανί 23, 24, 25.

ΤΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΧΑΝΑ

(Ν.) Ὁ ἐν Πητρούπολει πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας, Μπουχάνα, ἐδέχθη ἀντιπροσώπους τοῦ ῥωσικοῦ τύπου καὶ ἀνεκόντων εἰς αὐτοὺς μὲ φιλικὸν ὄψος, ὅτι παρεξηγούται οἱ ἀληθεῖς σκοποὶ τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς καὶ περιστάσεων ἐφαλμένους αὐτοῦς. Ἐξέφρασε τὴν συμπάθειαν τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὸν ῥωσικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἐξηκολύθη ἀπὸ τὰς βαρεῖας πολεμικὰς ἰσυχίας καὶ τὴν γενικὴν ἀτάξίαν, ἣ ὅποια εἶναι ἡ ἀναπόφευκτος συνέπεια τῆς ἐπαναστάσεως. Κατόπιν εἶπε: Δὲν τρέφωμεν ἔχθραν καὶ δὲν ὑπάρχει οὐδὲ κόμος ἀληθείας εἰς τὰς εἰδήσεις, ὅτι σκοπιμὰ ἐπιβουλήν ἢ μέτρα ἐξαναγκασμοῦ, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Ῥωσσία ἐκλείει μονομερῆ εἰρήνην. Τὸ γεγονός, εἰς τὸ συμβόλιον τῶν λαϊκῶν πληρεξουσίων εἰσῆλθεν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, χωρὶς νὰ συνεννοηθῇ προηγουμένως μετὰ τῶν συμμάχων, ἀποτελεῖ παράβασιον τῶν συνθηκῶν τοῦ Σεπτεμβρίου 1914, διὰ τὴν ὅποیان δικαίως παραπονοῦμεθα.

Δὲν δυνάμεθα κατ' οὐδένα λόγον νὰ παραδεχθῶμεν τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι ἡ μετὰ τῆς ἀπολυταρχικῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως κλεισθεῖσα συνθήκη δὲν ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις εἰς τὴν διαδεχθεῖσαν αὐτὴν δημοκρατίαν. Διότι ἐὰν παραδεχθῇ τις τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἀπειλεῖται ἡ ἰσχὺς ὅλων τῶν διεθνῶν συνθηκῶν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀποκρούωμεν τὸν ἰσχυρισμόν τούτον, δὲν ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰ ἐξαναγκάσωμεν ἕνα σύμμαχον, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει πλέον νὰ συμπράξῃ, ὅπως προσφέρει εἰς τὸ μέλλον τὰς ὑπηρεσίας του, στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ δικαίου, τὸ ὅποιον μᾶς δίδει ἡ συνθήκη.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις ἐπιθυμεῖ τὴν δημοκρατικὴν εἰρήνην, ὅσον καὶ ἡ ῥωσικὴ δημοκρατία. Ἀλλὰ τὸ συμβούλιον τῶν λαϊκῶν πληρεξουσίων πλανᾷται, ὅταν πιστεύῃ, ὅτι θὰ δυναθῇ νὰ ἐξουσιασθῇ τὴν εἰρήνην ταύτην διὰ τῆς ἀπίστευσης ἁμέσως ἀνακωχῆς, τὴν ὅποیان νὰ ἐπακολουθήσῃ συνεννόησις. Τονδιαντίον οἱ σύμμαχοι ἐπεβούμην, νὰ ἐπιτύχωσι πρῶτον γενικὴν συνεννόησιν, συμφωνοῦσαν μὲ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἔχουσι διακηρύξει, καὶ κατόπιν νὰ ἐπιδιώκωσιν ἀνακωχὴν. Μέχρι τοῦδε κανεῖς γερμανὸς πολιτικὸς δὲν εἶπε τί ἀπὸ τοῦ ὅποιον νὰ προκύπτῃ, ὅτι ὁ γερμανὸς αὐτοκράτωρ ἢ ἡ γερμανικὴ κυβερνήσις συμφερίζονται τὰ ἰδεώδη τῆς ῥωσικῆς δημοκρατίας. Ἀλλὰ αἱ διαπραγματεύσεις ἀνακωχῆς διεξάγονται μετὰ τῆς γερμανικῆς ἀπολυταρχίας καὶ οὐκ μετὰ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ. Ὑπάρχει καμψία πιθανότης, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, θὰ βελτίσῃ νὰ ὑπογράψῃ δημοκρατικὴν εἰρήνην, ὅπως τὴν ἐπιθυμῆι ὁ ῥωσικὸς λαός, ὅταν εἰναι βέβαιος, ὅτι ὁ ῥωσικὸς στρατὸς ἔπαυσε πλέον νὰ ὑφίσταται ὡς πολεμικὴ μονάς; Ἡ εἰρή-

νη, τὴν ὅποیان σκέπτεται, εἶναι μία γερμανικὴ κοσμοκρατικὴ εἰρήνη.

Καὶ ἂν ἀκόμη οἱ σύμμαχοι δὲν δύνανται νὰ ἀποστελωσιν ἀντιπροσώπους εἰς τὰς διαπραγματεύσεις ἀνακωχῆς, εἶναι ἐν τούτοις διατεθειμένοι, εὐθὺς ὡς σχηματισθῇ διαρκὴς καὶ ἀναποκρονομένη εἰς τὴν θέλησιν ἀλοκλήρου τοῦ ῥωσικοῦ λαοῦ κυβερνήσις, νὰ συζητήσωσι μετὰ τῆς κυβερνήσεως αὐτῆς τοὺς πολεμικοὺς σκοποὺς καὶ τοὺς δυνατοὺς ἄρους μᾶς δικαίως καὶ διαρκῶς εἰρήνης. Μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς προσφέρουσιν εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἀποτελεσματικωτάτην βοήθειαν, ἀποκρούοντες τὰ ἰσχυρὰ γερμανικὰ στρατεύματα εἰς τὰ μέτωπά των. Κατόπιν ὁ Μπουχάνα ὑπεβούμην, ὅτι χωρὶς τὸν ἀγγλικὸν στόλον καὶ τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν, ἡ Ῥωσσία θὰ ἦτο σήμερον ὑποτελής εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ἐν Εὐρώπῃ θὰ ἐπεκρατεῖ ἡ ἀπολυταρχία. Ἐὰν ἡμεῖς ὑποχωρούσαμεν, δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἐπαναστάσις διὰ τὸν ῥωσικὸν λαόν.

Ὁ πρεσβευτὴς ὠμίλησε κατόπιν περὶ τῆς εὐλικρινδοῦς ἐπιθυμίας τῶν Ἀγγλων, νὰ βοηθήσωσι τὴν Ῥωσσίαν κατὰ τὴν ὄραν τῆς κρίσεώς της καὶ ἠρώτησε, ἐὰν δύνανται νὰ λεχθῇ τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὰ ῥωσικὰ αἰσθήματα πρὸς τὴν Μεγάλῃν Βρεταντίαν. Εἶναι γεγονός, ὅτι δὲν παρέρχεται καμψία ἡμέρα, χωρὶς ὁ σημερινὸς κυβερνητικὸς τύπος νὰ ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Μεγάλης Βρεταντίας. Μπορεῖ νὰ πιστεύσῃ κανεὶς, ὅτι ὁ ἐχθρὸς τῆς Ῥωσσίας δὲν εἶναι ἡ Γερμανία, ἀλλὰ ἡ Μεγάλῃ Βρεταντία, καὶ ὅτι ἡ Μεγάλῃ Βρεταντία προεκάλεσε τὸν πόλεμον πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν κεφαλαικοσμοκρατικῶν σκοπῶν της καὶ ὅτι αὐτὴ εἶναι ὑπεύθυνη διὰ τὴν αἵματοχυσίαν. Ὁ Μπουχάνα ἐπανήλθε κατόπιν εἰς τὴν γνώμην του, ὅτι ἡ Ῥωσσία θὰ ἦτο ὑποτελής εἰς τὴν Γερμανίαν χωρὶς τὸν ἀγγλικὸν στόλον καὶ τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν καὶ ἐξηκούθησε: Δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα, νὰ ἀξιώσωμεν, ὅπως μᾶς μεταχειρίζονται ὡς φίλους, καὶ νὰ μὴ ὑπάρτωμεθα καθυμερῶν ἐπιθέσεις τοῦ λαοῦ; Ὁ Λένιν μᾶς ἔθεσεν εἰς κατωτέραν μοῖραν καὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει νὰ παραδόσῃ τὴν Ἀρμενίαν, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῇ τὰς φοβερὰς σπασάς. Ἡ θέσις τῶν ἐν Ῥωσσίᾳ ἀγγλων ὁπλῶν δὲν εἶναι καθόλου ζηλευτὴ. Γίνονται σήμερον τὸ ἀντικείμενον ἐπιθέσεων καὶ οὐδεμίαν ἔμπιστοσύνην τρέφουσι πρὸς αὐτοὺς. Κανεὶς ὅμως λόγος δὲν ὑπάρχει δι' αὐτοὺς, ἐκτός ἐὰν εἶναι ἐγγλῆμα, νὰ ὑπερασπίσῃ κανεὶς τὴν χώραν του ἐναντίον τῶν συκοφαντιῶν τῶν γερμανῶν πρακτόρων.

Ἐπὶ τῶν δηλώσεων τούτων τοῦ Μπουχάνα ἡ «Γκέρλιτσερ Νάχτριχτεν» παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς:

Ἐδημοσιεύσαμεν τὰς δηλώσεις τοῦ ἀγγλοῦ πρεσβευτοῦ μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας των, διότι ἐξ αὐτῶν γίνεται κατὰ

όγλον τὸ νέον παγνίδι τοῦ Μπουχάαν. Αὐτα ἐσκόπευαν διὰ τῆς φιλικῆς συμπτύξεως μετὰ τοῦ καλοπίστου ῥωσικοῦ τύπου, νὰ πείσουν τὸν ῥωσικὸν λαόν, ὅτι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ μεγαλοφυχία τῆς Ἀγγλίας εὐρίσκονται καὶ σήμερον ἀκόμη ἐν πλήρει ἀκμῇ καὶ ὅτι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ διατηρηθῶσιν ἀπέναντι πάσας δοκιμασίας. Ὁ Μπουχάαν εἶναι ἕνας διπλωμάτης τῶν περιστάσεων, ὁ ὁποῖος ἐπιφυλάττει τὴν προσπάθειά νὰ ἐπιφυλάττει πάσης πολιτικῆς καταστάσεως. Ἐφόσον οἱ πολεμοχαρεῖς πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ ἐν Λονδίῳ καὶ Παρισίῳ ἤλπιζον, ὅτι ἡ κυριαρχία τῶν μολοσβεσιτῶν θὰ εἶχε βραχυτάτον βίον, ἔνεκα τῆς ἀντεπαναστάσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν κοζάκων Καλεντί, ἡ ὁποία ἐπικλοῦθησαν ἀμέσως, ἐφόσον ἡ τοιαύτη ἐλλείψ των δὲν ἦτο ἀπίθανον νὰ ἐκπληρωθῇ, ἐπετίθεντο ἀδικίως κατὰ τοῦ Λένιν καὶ Τρότσκι, τοὺς ὁποῖους ἐθεώρουν ἀξίους ἀγχόνης. Ὁ Καλεντί ὅμως ἔμεινε μακρὰν τῆς Πετροπόλεως καὶ οἱ μολοσβεσιταὶ ἐκέρδιζαν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν περισσοτέραν ἰσχὺν καὶ ἐκτίμησιν, διὰ τὸν λόγον κυρίως, ὅτι ἦσαν οἱ ἔντιμοι ἀντιπρόσωποι μιᾶς πολιτικῆς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Ἡ δύναμις τοῦ μαξιμαλιστικοῦ κόμματος ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιμονήν του νὰ κλείσῃ εἰρήνην, διότι σήμερον αὕτη ὑπαγορεύεται ὑπὸ τῶν ζωτικῶν συμφερόντων τοῦ ῥωσικοῦ λαοῦ. Καθ' ἣν στιγμὴν ὅμως δὲν εἰμποροῦσαν νὰ ἐμποδίσουν τὸ κίνημα τοῦτο, τί ἄλλο ἀπέμεινε ἀπὸ τοῦ νὰ τὸ ἐπιτρέψουν;

Καὶ οὕτω ἡ διπλωματία τῆς Ἀντάντ μεταβλήθη καὶ μετ' ἀναγκάσεως ἀπέκρινε τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι ἡ Ἀντάντ θὰ διέκοπτε τὰς σχέσεις τῆς μετὰ τῆς Ρωσίας, ἐὰν αὕτη εἰσῆρχετο εἰς μερικάς μετὰ τῆς Γερμανίας διαπραγματεύσεις.

Ὁ σκοπὸς τοῦ τεχνάσματος εἶναι καταφανής: Ἡ Ἀντάντ ἤθελε νὰ παρατείνῃ τὰς διαπραγματεύσεις περὶ ἀναχωχῆς, αἱ ὁποῖαι γίνονται, καὶ τέλος νὰ τὰς κινήσῃ νὰ ναυαγήσουν. Ἐφόσον θὰ ἦτο δυνατόν εἰς τὴν διπλωματίαν νὰ ἀναβῆλθῃ τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀναχωχῆν, δὲν θὰ ἦσαν ἀστήρικτοι αἱ προσδοκίαι τῆς, ὅτι τὰ τεχνάσματά τῆς θὰ ἐπιτύχουν. Διότι τότε δὲν θὰ ἔκασαν ἀπὸ τοῦ νὰ κατηγορήθῃ τὴν κυβερνήσιν τῶν μολοσβεσιτῶν πρὸ τοῦ ῥωσικοῦ λαοῦ καὶ διολκλήρουν τὸν κόσμον, ὅτι τάχα δὲν ἦτο ἰκανὴ νὰ ἐκπληρωθῇ τὸν δικαίῳ πόθον τοῦ ῥωσικοῦ λαοῦ, ὅπως κλείσῃ εἰρήνην, ὅποτε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ πῶσις τῆς μολοσβεσιτικῆς κυβερνήσεως θὰ ἦτο ζήτημα δευτεροβάθμιον.

Δυνάμει ἐν τοῖσις ἐντελῶσι ἀτάραχοι νὰ ἀφήσωμεν τὸν Λένιν καὶ τὸν Τρότσκι νὰ παρακολουθῶσιν μόνον τῶν τὸ τέχνασμα τοῦ Μπουχάαν καὶ νὰ κἀμουν ὅτι, τοὺς ἐπιβάλλεται μετὰ μίαν παρομοίαν ἐξέτασιν. Ἀμφότεροι ὅμως τὸ οἰζύεται οὗτοι τοῦ ῥωσικοῦ λαοῦ ἀπέδειξαν ἤδη, ὅτι ἔχουν ἀρκετὴν πείραν τῆς ὑπογείου ἀγγλικῆς διπλωματίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Ἐπίσημον. Μέγα Στρατηγεῖον, 13. Δεκεμβρίου 1917.

Δυτικὸν Θέατρον

ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΧΟΥ ΡΟΥΡΕΚΤ

Ἀπὸ τῆς Ντίεμης μέχρι τοῦ Λὺς καὶ νοτίως τοῦ Σκάρπ κατὰ διαλείμματα ἠδύνημένη ἐνέργεια πυροβολικῶν.

Ἀνατολικῶς τῆς Μπουλκεοῦρ τὰ στρατεύματα μὲ ἀπέσπασαν ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους πολλὰ σκέπαστρα καὶ συνέλαβον 6 ἀξιοματικούς καὶ 84 ἄνδρας αἰχμαλώτους.

Μεταξὺ τῆς Μέρβ καὶ τῆς Βαντουίλ οἱ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας

ἤδη ζωηροὶ ἀγῶνες πυροβολικῶν ἐνεδυναμώθησαν σήμερον τὴν πρωΐαν.

ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΡΟΝΠΡΙΤΣ

Ἐν συνδυασμῷ μὲ ἀγῶνας ἀναγνωρίσεως ἡ ἐνέργεια πυροβολικῶν ἐνεδυναμώθη εἰς τὶνας τομεῖς.

Ἀνατολικὸν Θέατρον

Ὅπως εἶχε συμφωνηθῇ ἀρχίζον σήμερον εἰς τὴν περιόχην τοῦ ἀρχιστρατήγου Λεοπόλδου πρίγκηπος τῆς Βαυαρίας αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν συνάψιν τῆς ἀναχωχῆς, ἡ ὁποία δέον νὰ ἐπακολουθῆσῃ τὴν προσωρινῶς ὑφιστάμενην παύσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Μακεδονικὸν μέτωπον

Εἰς τὸ τόσον τοῦ Τσέρνα κατὰ τινὰς μικροτέρας ἐπιχειρήσεις συνελήφθη ἀριθμὸς ἰταλῶν καὶ γάλλων αἰχμαλώτων.

Ἰταλικὸν Θέατρον

Λόγιφ τῆς χιόνος καὶ τῆς ὀμίχλης μικρὰ μαχητικὴ ἐνέργεια. (W.T.B.) ΛΟΥΓΤΕΝΤΟΡΦ

Κατάρσις ἀγγλικῶν ἀεροπλάνων

Βερολίον, 12. Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Ἐν τῶν ὄδρων πλάνων μας, ὑπὸ κυβερνήτην τὸν ἀνθυποπλοίαρχον Χριστιανζεν, κατέρριψε τὴν 11. Δεκεμβρίου πρὸ μεσημβρίας εἰς Χόφνταν κατὰ τινὰ ἀνεγνωστὴν πτήσιν τοῦ τὸ ἀγγλικὸν ἀεροπλάνον «C 27», τὸ ὁποῖον κατέπεσε καίωμενον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ναυαρχικοῦ ἐπιτελείου τοῦ στόλου.

ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΜΕΤΑ ΑἴΓΛΙΚΩΝ ΑἰΧΜΗΝΕΥΚΩΝ

Βερολίον, 13. Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Ἐλαφρὰ πολεμικὰ μὲς πλοία, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πλωτάρχου Χάινικε, προσέβαλον τὴν πρωΐαν τῆς 12. Δεκεμβρίου πλοῖσιν τῆς ἀγγλικῆς παραλίας πρὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τύνε τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐχθρικῶν πολεμικῶν πλοίων. Κατὰ τὴν συναφθεῖσαν μάχην μετὰ τῶν ἀγγλικῶν προφυλακῶν κατεβυθίσθησαν δύο μεγάλα ἀτμόπλοια καὶ δύο ὀπλισμένα πλοία περιπολίας. Τὰ πολεμικὰ μὲς πλοία ἐπέστρεψαν χωρὶς ἀπωλείας καὶ βλάβας.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ναυαρχικοῦ ἐπιτελείου τοῦ στόλου

Ἡ ἀληθεῖα διὰ τὴν κάμπραι

(Ζ.) Ρότερνταμ, 12. Δεκεμβρίου. Ὁ «Νέος Ἀγγελιαφόρος» τῆς Ρότερνταμ πληροφροεῖται ἐκ Λονδίνου: Οἱ «Τάμς», καίτοι ἐκφράζουσι τὴν πλήρη τὸν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Χάιγ, ἀπατοῦσιν ὅμως ἀμέσως λεπτομερῆ ἀνάκρισιν περὶ τῶν αἰτίων τῆς μεταστραφῆς τῆς τύχης εἰς τὸ ἀγγλικὸν μέτωπον. Βαθμύδον ἀποκαλύπτεται ἡ ἀλήθεια διὰ τὰ γεγονότα τῆς Καμπραι. Ἀπὸ τὰς περιγραφὰς τῶν ἀνακοινωθέντων περὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ προκύπτουν πολλά. Δὲν πρέπει νὰ διαστῶσμεν, γράφει ἡ ἐφημερίς, νὰ ἀπομακρύνωμεν καθὲ ἀρχηγόν, ὁ ὁποῖος διέπραξε λάθη. Εἶναι ἀδυναμία τοῦ Χάιγ, νομίζει ἡ ἐφημερίς, νὰ ἐκτιμᾷ περισσύτερον ἀφ' ἧτι πρέπει ἐκείνου, οἱ ὁποῖοι τὸν ὑπερέστησαν πιστῶς.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΑἰΩΣΕΙΣ

(Ζ.) Λουγκάνο, 12. Δεκεμβρίου. Ὁ ἐν Πετρούπολιν ἀναποκρῖτης τῆς «Σέκολο» ἀγγέλλει ὅτι, οἱ γερμανοὶ ἀντιπρόσωποι ἐπιμένουσιν, ὅπως ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς ἀναχωχῆς εἰσέλθωσιν εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς συνάψιν μὲθ' ἧς καὶ ὀριστικῆς εἰρήνης. Κατόπιν μεγαλυτέρου χάσματος, σκενέει τῆς λογοκρισίας, ἡ ἀνταπόκρισις ἐξακολουθεῖ: Ἐπιθε-

ΕΦΗΜΕΡΑ

— Ὁ κότσυφας στὸ πάρκο ἀπὸ καιρὸ σώπασε καὶ τὰ δένδρα συμμαζέψαν ἕλον τὸν πράσινον ἰσχυρισμὸν τοῦ καὶ τὸν κρύψανε γιὰ τὴν ἐρχόμενη ἀνοιξίᾳ ἔλεγα στὸν πεζὸ φίλο μου, καθὼς βαδίζαμε πρὸς τὰ κέντρα. «Ὁ οὐρανὸς ὄλο καὶ κουκουλώναται μὲ πικνὰ σταχτερά νέφρα».

— «Χειμῶνας», μισοῦσε θλιθερά, ἐνθ' ἀργοπεπατοῦσε ὀπλά μου, μὲ τὰ χέρια χωμένα στὶς τσέπες τῆς μανδύας καὶ μαζεμένες τίς πλάτες.

Ὁ παγερὸς ἀέρας, τινάζοντας φιλὸ χιόνι, σφύριζε τὸ πένθημό τοῦ τραγοῦδι φηλά ἐπάνω στὰ σῦρματα τοῦ τραῦμ καὶ τίς κορυφὰς τῶν δένδρων, τὰ μεγάλα τζάμα ἀπὸ τίς προθήκες τῶν μαγαζιῶν θάμπωνων ἀπ' τὴν παγωμένην ἄχνα καὶ ὁ ἤλεκτρικὸς γλῶσσος ἔκλειγε, κρεμασμένος πάνου ἀπὸ τὸ γλυτσαμένον λιθόστρωτο.

— Δὲν παίρνομε μιά μπίρα;

Προτείνει ὁ φίλος μου, δείχνοντας μὲ τὴ μύτη κατὰ τοῦ Μπούγαλ τὴν μπιραρία.

— Ἀκόμη δὲν βγήκαμε ἀπ' τὸ σπίτι, ἀκόμη δὲν αἰσθάνθη τὸ πλεμῖνι μας λίγῳ ὁροσερὸν ἀέρα καὶ θέλει πάλι κάπου νὰ τρωπώσῃ; Ἄς κάνομε μιά βόλτα πρῶτα, καυμένε!

— Εἶναι καιρὸς γιὰ βόλτες, βρε ἀδερφέ, δὲν ἐξαπίνασε ἀκόμη;

— Τί κρῶνεις;

— Λιγάκι!

— Λοιπόν, ἰδέα σου εἶναι. Ἐγὼ συνείθετα μιά χαρὰ. Πέρου,

μετὰ τὸ πρῶτο χιόνι, κλείστηκα μὲσα καὶ δὲν τολμοῦσα νὰ ἐξωμισθῶ. Φέτος νοιώθω μιά λαχτάρια γιὰ χιόνι. Ἀνοπομονῶ νὰ κολήσω μὲ τὸ ἔλκυθρο στὴν κολήθρα τῆς Λάντκρονε (Γκέρλιτσειον ἄκραν, καθὼς θὰ ἔλεγε ἐῶς ὁ μακαρίτης ὁ Ραγκαθῆς) καὶ νὰ τρέξω μὲ τὰ παγοπέδηλα πάνου στὸν πάγο.

Δὲν μιλᾷς;

Χωρὶς νὰ μ' ἀκούῃ, μορφαίνοντας σάν νὰ μασοῦσε κινῶν, κῦταζε τίς θαμπὲς βιτρίνες ἀπὸ τίς μπιραρίες, καθὼς προχωροῦσαμε, σάν τὰ κακοαναθερμένα ἄλογα, πού δὲν τὸ παίρνομεν ἀπόφασι νὰ ἐκκινήσωμεν, μόνον κυττάζον πλάγια κατὰ ὅπου νοιώθουν σταῦλα. Παραδόξως ὅμως σὲ λίγῳ, ὄχι μόνον κῦταζε κατ' εὐθείαν ἐμπρός, ἀλλὰ καὶ τὸ κεφάλι του τέντωσε λίγῳ ἔξω ἀπ' τοὺς ὤμους καὶ τὸ χερί του ἐξέσσε ἀπ' τὴν τσέπη καὶ τὸ βημά τὸ ἀσυναίσθητως ἐπετάχονε, στρίβοντας τὸ μωστῆκι. Παρακολουθώντας τὸ βλέμμα του ἀντίκρυσα μιά γυναικεία σιλουέτα, ἕνα ὄρατο ἀνάστημα, πού προπορευότανε.

— Δὲν μπαίνομε ποθενά, νὰ πάρουμε καμμιὰ μπίρα; τὸν ἐρωτῶ.

— Ὅχι ἀκόμη, ἀδερφέ, ἄς κάνομε καμμιὰ βόλτα! Μοῦ ἀπῆντησεν ὁ ἀθεόφοβος, χωρὶς κὰν νὰ χαμογελάσῃ!

Νίκαιος

Νίκη τῶν Μαξιμαλιστῶν

(Ζ.) Λονδίνον, 12. Δεκεμβρίου. Ἡ «Νταίλο Κρόνικ» πληροφροεῖται ἐκ Πετροπόλεως, ὅτι κατὰ ἀνακοίνωσιν τοῦ συνδέσμου τῶν σιδηροδρομικῶν τὰ τάγματα ἐφόδου τοῦ Καλεντίν ἠττήθησαν πληρῶν τῆς Μπελγκορότ καὶ ὅτι ἐνισχύσεις Κοζάκων τοῦ Καλεντίν εὐρισκονται κατ' ὄδον.

(Ν.) Κατὰ τηλεγράφημα τὸ πρακτορείου Ρούτερ ἐκ Λονδίνου ἡ μαξιμαλιστικὴ ἐφημερίς «Πράβντα» γράφει, ὅτι ἡ πρώτη

σῆγκρουσις τοῦ μαξιμαλιστικοῦ στρατοῦ μετὰ στρατοῦ τοῦ Κροινώφ, ἀνερχομένου εἰς τρεῖς ἕως τέσσαρας χιλιάδας ἀνδρῶν μετὰ πολυβόλων, ἐγένετο εἰς τὸν σταθμὸν Ταμαρόβκα, ἀπέχοντα 28 βέρστια ἀπὸ τὴν Μπελγκορόντ.

ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΑΡΡΑΪΤ

(Ν.) Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κολωνίας» τηλεγραφήματα ἐκ Παρισίων ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβερνήσις ἀπεφάσισε νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν Σαρραΐτ ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ μακεδονικοῦ μετώπου καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ αὐτὸν διὰ τοῦ στρατηγοῦ Ρόκ. Ἡ γαλλικὴ λογοκρισία ἀπηγόρευσε τὴν δημοσίευσιν τῆς εἰδήσεως ταύτης.

Δυσκολία τῆς μεταφορᾶς ἀγγλικῶν στρατοῦ εἰς Ἰταλίαν

(Ν.) Βέρνη, 12. Δεκεμβρίου. Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι μακρὰς περιλήψεις ἀρθρῶν τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου περὶ δυσκολιῶν μεταφορᾶς τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ ἰταλικὸν μέτωπον.

Ἡ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΤΕΝΟΧΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

(Ν.) Τὸ ἰταλικὸν πολεμικὸν χρέος ἀνήρχετο τὴν 30. Σεπτεμβρίου 1917 εἰς 26 περίπου δισεκατομμύρια ἑπομένως τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῆς εἰς τὸν πόλεμον ἀνήρχετο εἰς 15 δισεκατομμύρια, εἶναι σήμερον 45 δισεκατομμύρια. Ἡ ἰταλικὴ ἐθνικὴ περιουσία ὑπολογίζεται εἰς 75 ἕως 100 τὸ πᾶν δισεκατομμύρια φράκων.

(Ν.) Πόσον ἐπέδρασαν ὁ ὑποβρύχιος πόλεμος εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν, προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐπομένῃν στατιστικὴν τῆς γαλλικῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Ἐμπορίου»: Κατὰ τὸν Ἰούλιον ἐξήχθησαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὴν Ἰταλίαν μόνον 28 500 τόννοι ἀνθρώπων ἀπέναντι 211 000 τοῦ Ἰουλίου 1916 καὶ 502 000 τοῦ Ἰουλίου 1915. Ἡ ἐφημερίς παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς: Ἐπειδὴ ἡ Ἰταλία δὲν δύναται νὰ εἰσαγάγῃ τὸ ἐλλειμμα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, δύναται εὐκόλως νὰ ἐνοσηθῇ, πόσον μεγάλη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ ἡ ἐλλείψις καυσίμου ὕλης.

Ἡ ΙΤΑΛΙΑ ΖΗΤΟΥΣΑ ΒΟΗΘΕΙΑΝ

Λουγκάνο, 12. Δεκεμβρίου. Ἀπὸ μίαν πρὸς τὴν τῶν ἀγμοσιευθειῶν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Ἰταλίας», λεπτομερῶν δηλώσεων τοῦ Ρίτσι πρὸς τὴν «Σιγαράχο Νταίλο Νόυ» προκύπτει, ὅτι ὁ ὑπουργὸς παριστὰ τὴν βοήθειαν τῶν συμμάχων ἀναγκαίαν τῶσιν διὰ τὴν Ἰταλίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἴδιους συμμάχους. Ὁ προσεχὴς πολεμικὸς σκοπὸς τῆς Γερμανίας, εἶπεν ὁ Ρίτσι, εἶναι ἡ συντριβὴ τῆς Ἰταλίας. Τίποτε δὲν θὰ ἴδονατο νὰ σώσῃ τοὺς συμμάχους ἐὰν αἱ κεντρικαὶ δυνάμεις κατάρθωναν νὰ καταστρέψουν τὴν Ἰταλίαν. Ἀλλ' ἡ βοήθεια πρέπει νὰ ἔλθῃ ταχέως, ἀντὶ 250 000 ἀνδρῶν εἰς ἕν ἔτος οἱ σύμμαχοι ὀφείλου νὰ ἀποστείλωσι 500 000 ἀνδρας ἐντός 2 1/2 μηνῶν. Πρὸ παντὸς ἄλλου ἡ Ἰταλία ἔχει ἀνάγκη πυροβόλων καὶ πυρομαχικῶν, κατόπιν ἀνθρώπων καὶ ἄρτου. Οὐδέμιαν ἄλλης χώρας τῆς Ἀντάντ ὁ πληθυσμὸς ὑποφέρει τόσας στερήσεις ὅσας ὁ λαὸς τῆς Ἰταλίας. Ἡ Ἰταλία δὲν θὰ γίνῃ ποτὲ ἐμπόδιον διὰ τὴν εἰρήνην θὰ τὴν χαίρειται δὲ μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Θὰ

1/14 Δεκεμβρίου
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Ναοὺ μ προφίτου

δεχθή όμως μίαν ειρήνην στηριζομένην επί των αρχών της ελευθερίας και του δικαίου.

ΙΑΠΩΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΣ ΒΛΑΔΙΒΟΣΤΟΚ

(Ν.) Λονδών, 12. Δεκεμβρίου. (Ρώτερ). Οί «Ταίμς» πληροφορούνται εκ Βασιγκτόνος, ότι αί ειδήσεις εκ Τόκιο, κατά τās όποιās απεδίδάθη εις Βλαδιβόστοκ Ιαπωνικός στρατός, επεβεδαιώθησαν υπό της Ιαπωνικής πρεσβείας, εδῆλώθη δέ, ότι έστάλησαν εις Βλαδιβόστοκ τεχνικά στρατεύματα, όπως διαρρυθμισίαι τόν λιμένα ως τέρμα του σιθρικού σιδηροδρόμου.

ΦΗΜΙΑΙ ΠΕΡΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

(Ν.) Κατά τηλεγράφημα του πρακτορείου Χαθός εκ Λονδίνου, οί «Ταίμς» πληροφορούνται, ότι εκ της εν Βασιγκτόνι ρωσικής πρεσβείας διεδόθησαν φήμαι περί δολοφονίας του πρώην Τσάρου της Ρωσίας, Νικολάου II., υπό των φρουρών του.

“Άλλα πληροφορία περί των διαπραγματεύσεων ανάκωχης

(Ν.) Πετρούπολις, 12. Δεκεμβρίου. (Τηλεγραφικόν πρακτορείον Πετρούπολεως.) Τήν νύκτα της 28. Νοεμβρίου ή επιτροπή μας διά τόν συζήτησιν της ειρήνης κατέφθασεν εις Μπρέστ-Λιτόφσκ, συμφώνως με τās προηγηθείσας συνηνοήσεις, και τήν μεσημέριαν της 29. συνητήθη με τās επιτροπές των κεντρικών δυνάμεων. Είς τās διαπραγματεύσεις μετέχουσιν εκ μέρους της Ρωσίας οί υπό του συμβουλίου των λαϊκών πληρεξουσίων αποσταλέντες αντιπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων ως και στρατιωτικοί πληρεξούσιοι του στρατού και του στόλου.

Κατά τās πρώτας συνεδριάσεις επήλθε συμφωνία επί των σημείων. Ο άστικός τύπος είχε διασαλπείσε τήν άποτυχίαν των διαπραγματεύσεων τούτων, ήτατήθη όμως πολύ. Τα ψεύδη του άπεκαλύφθησαν εις όλα των τὰ σημεία. Η διακοπή των διαπραγματεύσεων διά μίαν εβδομάδα ήτο προσωρισμένη παρά της Ρωσίας, όπως κατά τὸ διάστημα τούτο άποσταλή άκόμη μίαν φοράν προς τούς ηγετάς της και ήπως παρακινήση άκόμη μίαν φοράν τās λαϊκάς τάξεις και τούς στρατιώτας, να συμμερφωθώσι με τήν νέαν τροπήν των γεγονότων. Η άπόφασις αυτή έξετελέσθη. Τὸ συμβούλιον των λαϊκών πληρεξουσίων προέτεινεν εις τās συμμαχικάς χώρας, να λάθωσι μέρος εις τὰ προκαταρκτικά συνηνοήσεις διά τήν ειρήνην, αλλά ούδεμίαν άπάντησιν έλαβεν. Τήν εὐθύνην φέρουσιν αὐτά.

Η ρωσική επιτροπή άπέργεται, όπως συνεχίση τās διαπραγματεύσεις ανάκωχης, στηριζομένη επί της ήθικής δυνάμεως της νικηφόρου επανάστασεως των έργαζομένων και των χωρικών, να επὶβάλῃ σιωπήν εις τὰ πυροβόλα εις όλόκληρον τὸ μέτωπον από της Βαλτικής μέχρι της Μαύρης θαλάσσης. Η ρωσική επιτροπή θὰ φέρη εις πέρας τās άρέακμένας διαπραγματεύσεις ανάκωχης, όχι ως ύποκύπτουσα, άλλ' ως πληρεξούσιος αντιπρόσωπος της χώρας ενὸς υπερηφάνου λαού, προς τόν όποιον διεϋθύνονται τὰ βλήματα πολλών εκατομμυρίων εργαζομένων και στρατιωτών όλόκληρου του κόσμου.

(Μ.) Βέρνη, 12. Δεκεμβρίου. Ο έν Πετρούπολει ανταποκριτής της Σέκολο τηλεγραφεῖ τὰ έξής: Η ρωσική επιτροπή προς συζήτησιν της ανάκωχης ήθελήσε να κάμη προς τήν γερμανικήν πολιτικάς προτάσεις ειρήνης, χωρίς να έχη επεξεργασθῆ στρατιωτικόν σχέδιον προς πραγματοποίησιν της ανάκωχης.

Οί Γερμανοί όμως απέκρουσαν τὸ πολιτικόν πρόγραμμα των Ρώσων, με τήν δικαιολογίαν, ότι θέλουσι να συζητήσωσι μόνο τούς στρατιωτικούς όρους της ανάκωχης. Όταν άξιωματικοί του ρώσικου έπιτελείου είχαν επεξεργασθῆ τούς τεχνικούς όρους της ανάκωχης, οί Γερμανοί έπέμειναν, όπως εις τήν συνθήκην της ανάκωχης περιληφθῆ ὁ όρος, ότι θὰ επακολουθήσωσι άμέσως διαπραγματεύσεις περι ήθιτης και όριστικής συνολογώσεως ειρήνης.

(Ζ.) Βερολίον, 13. Δεκεμβρίου. Κατά τήν όρισημένην ώραν επανελήφθησαν εις Μπρέστ-Λιτόφσκ αί διαπραγματεύσεις μετά των ρώσων αντιπροσώπων, τήν φοράν αὐτήν με τόν σκοπόν, ή προσωρινή διακοπή των έχθροπραξιών να μεταβληθῆ εις ήρτην ανάκωχην, όπως έχει ήδη επέλθει εις τὸ βουρτανικόν μέτωπον. Αί διαπραγματεύσεις θὰ γίνωσι τῆ συνεργασίας αντιπροσώπων του κράτους και του ύπουργείου των έξωτερικών. Είς τὸ ανατολικόν μέτωπον επικρατεῖ πανταχοῦ ήσυχία.

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ

(Ζ.) Βιέννη, 12. Δεκεμβρίου. Παρά πληροφορημένης πηγῆς ανακοινούται, ότι ή εκ Κοπεγχάγης μεταδοθεῖσα ειδήσις περί αποστρατεύσεως του ρώσικου στρατού δὲν είναι αληθής. Είναι αληθές, ότι τὸ συμβούλιον των λαϊκών πληρεξουσίων διάταξε πρό των εβδομάδων τήν απόλυσιν των τριῶν ή τεσσάρων μεγαλυτέρων ήλικιών, αλλά, έφ' όσον είναι γυναικῶν μέχρι 70. δε, δὲν διατάχθησαν πλέον νεώτερα μέτρα προς ελάττωσιν της δυνάμεως του ρώσικου στρατού. Όμοίως δὲν επεβεδαιούται παρ' άλλης πηγῆς ή φήμη περί όρισμού του στρατηγού Τσερμπάτσφ εις τήν θέσιν του ανώτατου διοικητού του ρώσικου στρατού και περί της δῆθεν αναθέσεως εις αὐτόν της εντολής, να εισέλθῃ εις διαπραγματεύσεις ειρήνης.

ΑΥΣΗΤΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΝ

(Ζ.) Γενεύη, 13. Δεκεμβρίου. Η «Εκλιάρ» αναγγέλλει, ότι ή Ανταντ τρέφει θεδικαιολογημένην δυσπιστίαν προς τήν νέαν επαναστατικήν κυβέρνησιν της Πορτογαλίας. Γνωστίζεται, ότι οί σύμμαχοι δὲν θὰ αναγνωρίσουν τήν νέαν κυβέρνησιν.

Η ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΙΣ ΤΗΣ “ΒΙΕΝΝΗΣ,”

(Ζ.) Οί άρχηγοί του ναυαρχικού έπιτελείου του Ιταλικού ναυτικού ανακοίνωσεν τὰ έξής: Τήν νύκτα της 9. Δεκεμβρίου έλακάρρ πολεμικάς και πλοία εισήλθον εις τόν λιμένα της Τεργήστης και έρριψαν εναντίον δύο πλοίων, του τύπου «Μοσάρ-Χης», τέσσαρας τορπίλλας, αί όποιας έξεραρράφησαν. Έν εκ αυτών, ή «Βιέννη», έβυδίσθη. Αί μονάδες επανήλθον σῆμα εις τὰ όρημηγρία των.

ΠΑΛΑΙΑ ΤΑΧΥΓΡΑΜΜΕΙΟΥ ΒΙΝΕΡ ΚΑΦΕΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 14. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Κονοέγτο της ελληνικής μαντολινάτας.

“Εναρξίς” Ξραν 8ην μ. μ. Είσοδος ελευθερά.

Ένοικιάζεται καλώς έπιλωμένον και θερμόν δωμάτιον. Ξρα έπισκέψεως μετά τās 3 μ. μ. Μπάνφ-στράσος 53. Παρτέρ.

Ένοικιάζεται μεγάλην, έπιπλ. δωμάτιον με φωτισμόν, θέρμανσιν και πρωϊνόν ρόφημα. Πράχφρ-στράσος 69 Π. άρ.

Είς τὸ **ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ** της έφημερίδος μας εκτελούνται παντός είδους τυπογραφικά και λιθογραφικά έργασια εις ελληνικήν και γερμανικήν γλώσσων με καλλιτεχνίαν και ακριβείαν.